

Predmet: Engleski jezik

Učiteljica: Ela Igrac

Razred: 7.C

PLAN, KRITERIJI I ELEMENTI VREDNOVANJA UČENIKA

	Sadržaj/oblik	Broj provjera (polugodišnje)	Plan termina
Elementi vrednovanja	1. Slušanje s razumijevanjem		Tijekom polugodišta
	2. Čitanje s razumijevanjem		Tijekom polugodišta
	3. Govorenje		Tijekom polugodišta
	4. Pisanje		Tijekom polugodišta
Oblici vrednovanja (što se vrednuje po svakom elementu)	1. / 2. Slušanje s razumijevanjem i Čitanje s razumijevanjem	2-3	Tijekom polugodišta - učenik može biti ocijenjen na svakom satu; testiranje prema planu pisanih provjera
	3. / 4. Govorenje i pisanje- vokabular i jezične strukture: samostalno pričanje o temi i povezivanje s vlastitim životom, dijalози; prezentacija projekata; pisanje kratkih opisa prema predlošku, odgovaranje na pitanja izrada projekata	3-4	Tijekom polugodišta - učenik može biti ispitan na svakom satu
Kriteriji ocjenjivanja	Cjelokupnost usvojenosti ispitnog gradiva; poznavanje jezičnih struktura prema Nastavnom planu i programu; razumijevanje usvojenog sadržaja; sposobnost samostalne usmene i pismene interpretacije sadržaja; sposobnost primjene sadržaja. Bodovna skala pri ocjenjivanju testova: 0-49% (nedovoljan), 50-61% (dovoljan), 62-77% (dobar), 78-90% (vrlo dobar), 91-100% (odličan). Testovi rezultiraju dvjema ocjenama- jedna iz gramatike i vokabulara, a druga iz razumijevanja (čitanje/slušanje). Redovitost pisanja domaćih zadaća, sudjelovanje u nastavnom procesu i donošenje školskog pribora (odnos prema radu) bilježi se u zabilješke, a može rezultirati i ocjenom.		
Kriteriji zaključivanja	Izraz cjelogodišnjeg rada; uvaženi svi oblici praćenja i ocjenjivanja; ravnopravan tretman različitih metoda; izraz prosječne vrijednosti (aritmetička sredina) svih ocjena po elementima vrednovanja. Zabilješke o domaćim zadaćama, nošenju školskog pribora i sudjelovanju u nastavnom procesu mogu smanjiti/povećati ocjenu u rasponu do 1 ocjene.		

Za prikupljanje informacija o učenikovu učenju i njegovim postignućima primjenjuju se raznoliki pristupi vrednovanju koji se međusobno razlikuju s obzirom na svrhu primjene, interpretaciju i korištenje prikupljenih podataka.

Učenici će se vrednovati **sumativno i formativno**.

Formativno vrednovanje jest vrednovanje učeničkih postignuća koje se odvija za vrijeme učenja i poučavanja radi davanja informacija o učenikovu napredovanju i unapređivanja budućeg učenja i poučavanja, poticanja učeničkih refleksija o učenju, utvrđivanja manjkavosti u učenju, prepoznavanja snaga te planiranja budućeg učenja i poučavanja. Iako ovo vrednovanje ne rezultira brojčanom ocjenom utječe na sveukupnu ocjenu iz samog predmeta.

Vrednovanje naučenoga jest **sumativno vrednovanje** kojem je svrha procjena usvojenosti odgojno-obrazovnih ishoda nakon određenog (kraćeg ili dužeg) razdoblja učenja i poučavanja. Njime se sažimaju informacije o tome što učenik zna i može učiniti u određenoj vremenskoj točki kako bi se dokumentiralo i izvijestilo o njegovim postignućima i napredovanju. U tu se svrhu vrednovanje naučenoga uglavnom koristi ocjenama ili nekom drugom sumativnom procjenom.

Jezične zakonitosti sastavni su dio usmenog i pisanog izražavanja te se ovladanost njima može **vrednovati zasebno (formativno), a ocjenjuju se integrirano (sumativna procjena).**

U toku godine učenike će se pratiti **formativno** putem raznovrsnih načina vrednovanja: rubrike, anegdote, zabilješke, učeničke mape, ciljana propitivanja za provjeru razumijevanja, promatranje učitelja, kviz, igranje uloga, domaće zadaće, kraće pisane provjere znanja, pisanje diktata, opažanja učenika tijekom individualnog rada ili rada u skupinama, rasprave u skupinama, samovrednovanje i vršnjačko vrednovanje i dr.

Kod vrednovanja u rubrikama: **Razumijevanje slušanjem i Razumijevanje čitanjem** tekst podrazumijeva sve proizvode jezične upotrebe – govorni, pisani, vizualni ili multimodalni.

Multimodalni tekstovi kombiniraju jezik s drugim sustavima komuniciranja kao što su tiskani ili digitalni tekst, vizualna pomagala te zvučna ili govorna riječ. Ovisno o godini učenja i poučavanja ishoda, tekstovi se razlikuju po dužini i složenosti.

Broj riječi koji definira dužinu teksta razlikuje se u receptivnim i produktivnim djelatnostima.

U djelatnostima slušanja i čitanja vrlo kratak tekst ima do 100 riječi, kratak tekst između 100 i 300 riječi (u 5. razredu 100 – 200 riječi, a u 6. razredu 200 – 300 riječi), srednje dug tekst ima između 300 i 600 riječi (u 7. razredu 300 – 500, a u 8. razredu 500 – 600 riječi), dok dug tekst ima više od 600 riječi. U djelatnostima govorenja i pisanja vrlo kratak tekst ima do 40 riječi, kratak između 40 i 80 riječi (u 5. razredu 40 – 60 riječi, u 6. razredu 60 – 70 riječi, a u 7. razredu 70 – 80 riječi), srednje dug tekst ima između 80 i 200 riječi (u 8. razredu 80 – 100 riječi), a dug tekst više od 200 riječi.

Složenost teksta ovisi o kvantitativnim i kvalitativnim pokazateljima složenosti i učenikovu poznavanju teme teksta. Kvantitativni pokazatelji složenosti odnose se na obilježja riječi i rečenica poput dužine, učestalosti i složenosti, a kvalitativni pokazatelji na vrstu teksta, složenost izloženih ideja, stil autora i način na koji je tekst strukturiran i prezentiran. Budući da su učenikova prethodna znanja o temi treći čimbenik o kojemu ovisi složenost teksta, procjena složenosti, uz navedene pokazatelje, ovisi i o stručnoj procjeni učitelja.

Zaključna ocjena

Zaključna je ocjena iz nastavnog predmeta izraz postignute razine učenikovih kompetencija u nastavnom predmetu/području, rezultat ukupnog procesa vrednovanja tijekom nastavne godine, a izvodi se temeljem elemenata vrednovanja.

Zaključna ocjena iz nastavnog predmeta na kraju nastavne godine ne mora proizlaziti iz aritmetičke sredine upisanih ocjena.

Učenici s posebnim potrebama:

Sukladno Pravilniku o osnovnoškolskom odgoju i obrazovanju učenika s teškoćama u razvoju učenik s posebnim potrebama svladava nastavni program prema utvrđenoj razini teškoće, odnosno prema redovnom nastavnom programu uz primjenu individualiziranih postupaka ili prema prilagođenom programu. Prilagođeni program iz članka 4. ovog pravilnika je program primjeren osnovnim karakteristikama teškoće u djeteta, a u pravilu pretpostavlja smanjivanje intenziteta i ekstenziteta pri izboru nastavnih sadržaja obogaćenih specifičnim metodama, sredstvima i pomagalicama.

Ispitivanje, kao i ostali postupci, ovisi o učenikovim sposobnostima i mogućnostima i mogućim načinima komuniciranja i izražavanja (usmeno, pismeno, gestovno, izradbom nekog rada i sl.). Načini i oblici provjeravanja **bit će primjereni učeniku i njegovim specifičnostima, djelovat će afirmativno i poticajno na učenike, kako bi kvalitetno iskoristili očuvane sposobnosti, i razvili nove.**

Pisane provjere

Pisanje

Tijekom školske godine piše se više većih pismenih provjera znanja (sami broj određuje učitelj s obzirom na individualne potrebe i posebnosti pojedinog razreda) te po potrebi više kraćih provjera znanja (**koje se ocjenjuju formativno**). Rezultati pisane provjere se upisuju u rubrike OVISNO O DJELATNOSTI KOJA SE TESTIRA u petom razredu prema bodovnoj skali za pisanje provjere :

odličan – 91-100%

vrlo dobar – 78-90%

dobar - 62-77%

dovoljan – 50-61%

nedovoljan - manje od 50%

7. razred

	Slušanje s razumijevanjem	Čitanje s razumijevanjem	Govorenje	Pisanje
odličan	Učenik u svim aktivnostima pokazuje razumijevanje glavne poruke jednostavnoga teksta poznate tematike (pri slušanju) i srednje dužine (300 -500 riječi). Uočava ključne i specifične informacije i povezuje ih s primjerima. Odgovara na pitanja, ispravlja netočne tvrdnje, točno nadopunjuje riječi koje nedostaju u tekstu i sl. U radu je samostalan te uočava eventualne, rijetke pogreške koje potom ispravlja.	Učenik u svim aktivnostima pokazuje razumijevanje jednostavnoga teksta poznate tematike i srednje dužine (300 – 500 riječi). Samostalno izdvaja glavnu poruku teksta i ključne i specifične informacije. Samostalno primjenjuje sva odgovarajuća intonacijska obilježja. Samostalno dolazi do značenja novih riječi i fraza logičkim zaključivanjem.	Učenik samostalno planira i priprema kratak tekst. Povezuje elemente teksta, prenosi glavnu poruku i ključne informacije koristeći se učestalim jednostavnim jezičnim strukturama niže razine složenosti. Samostalno ispravlja svoj govor. U potpunosti točno primjenjuje naglasak i intonaciju radi izražavanja vlastitog stava i značenja poruke i informacije koju prenosi. Učenik samostalno sudjeluje u planiranom i jednostavnom neplaniranom razgovoru poznate tematike. U potpunosti je usvojio obrađeni vokabular i jezične strukture, pa tečno i samostalno sastavlja rečenice. Točno i potpunim odgovorima odgovara na postavljena pitanja.	Učenik samostalno zapisuje izgovorene jednostavne rečenice i odvaja dijelove rečenice osnovnim pravopisnim znakovima. Učenik samostalno piše kratak strukturiran tekst (70 – 80 riječi) poznate tematike na temelju predložka, povezuje sve dijelove, koristi širok raspon obrađenog vokabulara, primjenjuje osnovna pravopisna pravila i kreativno se izražava. Pravilno i uglavnom točno koristi više jezičnih struktura niže razine složenosti. Samostalno ispravlja svoj tekst.
vrlo dobar	Učenik uz povremenu pomoć u većini aktivnosti pokazuje razumijevanje jednostavnoga teksta srednje dužine i poznate tematike (pri slušanju). Navodi ključne i većinu specifičnih informacija, te glavnu poruku teksta. Uglavnom samostalno, uz manje poteškoće, odgovara na pitanja, točno ispravlja većinu netočnih tvrdnji, te točno nadopunjuje većinu riječi	Učenik uz povremenu pomoć u većini aktivnosti pokazuje razumijevanje jednostavnoga teksta poznate tematike i srednje dužine. Učenik uz povremenu pomoć primjenjuje odgovarajuća intonacijska obilježja. Razumije glavnu poruku teksta i izdvaja ključne i specifične informacije, što je vidljivo u popratnim zadacima koje rješava uz pomoć	Učenik uz povremenu pomoć učitelja planira i priprema kratak tekst, povezuje elemente teksta, prenosi glavnu poruku i ključne informacije koristeći se učestalim jednostavnim jezičnim strukturama niže razine složenosti.	Učenik uz povremenu pomoć zapisuje izgovorene jednostavne rečenice i odvaja dijelove rečenice osnovnim pravopisnim znakovima. Učenik uz povremenu pomoć piše kratak strukturiran tekst (70 – 80

	koje nedostaju u tekstu. Greške uočava uz povremenu pomoć učitelja te ih samostalno ispravlja.	pogrešku. Eventualne greške brzo ispravlja.	U govorenju ponekad griješi, no samostalno ispravlja svoj govor. Uz povremenu pomoć primjenjuje naglasak i intonaciju radi izražavanja vlastitog stava i značenja poruke i informacije koju prenosi. Učenik uz povremenu pomoć sudjeluje u planiranom i jednostavnom neplaniranom razgovoru poznate tematike. Obrađeni vokabular i jezične strukture niže razine složenosti je uglavnom usvojio te ih koristi u govoru.	riječi) poznate tematike na temelju predložka, povezuje gotovo sve dijelove, koristi velik broj novih riječi i izraza i primjenjuje osnovna pravopisna pravila. U pisanju se koristi obrađenim jezičnim strukturama uz povremene greške. Uz povremenu pomoć ispravlja svoj tekst.
dobar	Učenik uz čestu pomoć u većini manje zahtjevnih aktivnosti pokazuje razumijevanje jednostavnoga teksta srednje dužine i poznate tematike (pri slušanju). Prepoznaje neke ključne i specifične informacije. Glavnu poruku teksta razumije djelomično. Uz povremenu pomoć učitelja odgovara uglavnom točno na postavljena pitanja, točno ispravlja dio netočnih tvrdnji, te točno nadopunjuje dio riječi koje nedostaju u tekstu.	Učenik uz čestu pomoć u većini aktivnosti pokazuje razumijevanje jednostavnoga teksta poznate tematike i srednje dužine. Učenik uz čestu pomoć primjenjuje odgovarajuća intonacijska obilježja. Glavnu poruku teksta razumije samo djelomično. Izdvaja samo neke ključne i specifične informacije uz čestu pomoć. Greške sam teško ispravlja.	Učenik uz čestu pomoć učitelja priprema i govori većinu kratkog teksta, povezuje elemente teksta, prenosi glavnu poruku i ključne informacije teksta. Djelomično točno i uz čestu pomoć koristi odgovarajuće učestale jezične strukture niže razine složenosti. Obrađeni vokabular je uglavnom usvojio te ga koristi u govoru. Uz čestu pomoć planira, priprema i sudjeluje u planiranom i neplaniranom razgovoru poznate tematike. Uz čestu pomoć primjenjuje naglasak i intonaciju u	Učenik uz čestu pomoć zapisuje izgovorene jednostavne rečenice i odvaja dijelove rečenice osnovnim pravopisnim znakovima. Učenik uz čestu pomoć piše kratak strukturiran tekst (70 – 80 riječi) poznate tematike na temelju predložka, povezuje samo neke dijelove, koristi manji broj novih riječi i izraza i djelomično točno primjenjuje osnovna pravopisna pravila. U pisanju koristi više obrađenih jezičnim

			poznatim i jednostavnim porukama i situacijama radi izražavanja vlastitog stava i značenja informacije. U govorenju dosta griješi, no uz čestu pomoć ispravlja svoj govor.	struktura uz česte greške. Uz čestu pomoć ispravlja svoj tekst.
dovoljan	Učenik uz stalnu pomoć u manje zahtjevnim aktivnostima pokazuje razumijevanje glavne poruke jednostavnoga teksta srednje dužine i poznate tematike (pri slušanju). Uz stalnu pomoć i pojednostavljenja prepoznaje samo neke ključne i specifične informacije. Uz pomoć nastavnika odgovara djelomično točno na postavljena pitanja, koristeći uglavnom kratke odgovore. Ispravak netočnih tvrdnji i nadopunjavanje teksta teče otežano i uz nastavnikovu pomoć.	Učenik uz stalnu pomoć u manje zahtjevnim aktivnostima pokazuje razumijevanje jednostavnoga teksta srednje dužine i poznate tematike. Učenik uz stalnu pomoć primjenjuje određena odgovarajuća intonacijska obilježja. Glavnu poruku teksta razumije isključivo uz objašnjenja i pojednostavljenja. Većinu ključnih i specifičnih informacija prepoznaje vrlo teško, čak i uz pomoć. Greške ispravlja isključivo uz pomoć učitelja.	Učenik uz stalnu pomoć učitelja govori tek dijelove teksta koje ne povezuje u smislenu cjelinu. Glavnu poruku i ključne informacije teksta teško prenosi radi slabog poznavanja i usvojenosti jednostavnih jezičnih struktura i obrađenog vokabulara. Uz stalnu pomoć sudjeluje u jednostavnom planiranom razgovoru, no nudi samo vrlo kratke odgovore i oslanja se na poticaj učitelja. Otežano samostalno sastavlja jednostavne rečenice, može pravilno ponoviti po modelu. Ima nepravilan naglasak i intonaciju pa teško izražava vlastiti stav i smisao informacije.	Učenik uz stalnu pomoć zapisuje izgovorene jednostavne rečenice, a pri odvajanju dijelova rečenice osnovnim pravopisnim znakovima puno griješi. Učenik uz stalnu pomoć piše kratak strukturiran tekst poznate tematike na temelju predloška, povezuje dio dijelova, koristi vrlo mali broj novih riječi i izraza i primjenjuje neka osnovna pravopisna pravila. Jezične strukture primjenjuje na osnovu predloška te često griješi. Uz stalnu pomoć ispravlja svoj tekst.